

[Kirsten Gloerfelt-Tarp.]

Skatteblanketten bliver endnu rigtigere udfyldt. Jeg tillader mig derfor at bede den højtærede Finansminister udtale sig om Muligheden af at forandre den hidtidige Praksis og indføre en Bestemmelse herom i det fremsatte Lovforslag.

Finansministeren (Thorvald Kristensen): Jeg takker de ærede Ordførere for velvillig Modtagelse af Lovforslaget eller Lovforslagene, idet jeg skal have den Ære at svare paa Indenrigsministerens Vegne, for saa vidt angaar de af ham fremsatte Lovforslag.

Jeg kan tiltræde, hvad det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen sagde, at selv om man gennemfører denne Ordning, har man ikke løst alle de Spørgsmaal, der vedrører Problemerne om Selvbeskatning o. s. v. Jeg vil ikke finde det rimeligt her at gaa ind paa de Betragtninger, det ærede Medlem og forskellige andre Ordførere fremsatte om en hel Del af de andre Problemer, som vedrører vor Indkomstskattelovgivning.

Naar det ærede Medlem Hr. Johs. Hansen udtalte en Beklagelse af, at de almindelige Kommuner, om jeg maa bruge dette Udtryk, ikke er medtaget i Indenrigsministerens Lovforslag, medens Hovedstadskommunerne er det, kan jeg deltage i denne Beklagelse. Det hænger sammen med, at vi oprindelig mente, at man kunde betragte de for Statsskatten gennemførte Regler som automatisk virkende ogsaa for Kommunerne. Man mente imidlertid, det var nødvendigt at gennemføre selvstændigt Lovforslag, og det er gennemført for Hovedstadskommunerne og for den fælleskommunale Udligningsfond. For de andre Kommuner ligger det saadan, at der, som det allerede er omtalt, ikke er specielle Regler om dette Spørgsmaal. Man har imidlertid rent faktisk gennem Ligningskalaerne gennemført noget i Retning af Hustrufradrag i mange Tilfælde. En ny Ordning kræver en ret indgaaende Overvejelse og Forhandling med Kommunerne. Noget saadant er i Gang; om det kan lykkes at gennemføre det i Aar, ved jeg ikke, jeg haaber det, men jeg tør ikke love noget bestemt.

Jeg er enig med det ærede Medlem Hr. Edvard Sørensen i, at det her fremsatte Lovforslag kun bemyndiger Kommunerne til at anvende højere Fradrag, men ikke paalægger dem noget saadant.

Naar det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp spurgte, hvilke Midler man har til at paavirke Kommunerne, skal jeg sige, at Staten i og for sig ikke kan tvinge Kommunerne og vel heller ikke ønsker det,

for saa havde man givet en Lovbestemmelse, som paalagde dem det. Jeg tror imidlertid ikke, at nogen Paavirkning er nødvendig, det er mit Indtryk, at de Kommuner, der her er Lovforslag om, vil give højere Hustrufradrag.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller beklagede den sene Fremkomst af disse Lovforslag. Jeg maa give ham fuldstændig Ret i, at dette er beklageligt. Det ærede Medlem anførte visse tænkelige Undskyldninger, der kunde anføres. Jeg skal imidlertid ikke fremføre disse, men kun sige, at der naturligvis, som det altid er Tilfældet, kan gives visse Forklaringer, bl. a. om den stærke Belastning, som de her medvirkende Faktorer har været Genstand for. Jeg skal imidlertid, da disse Faktorer for Tiden er undergivet mit Ansvar, nøjes med at sige, at jeg erkender, at Lovforslagene burde være kommet frem noget før, og nøjes med at give det høje Ting en uforbeholden Undskyldning for, at dette ikke er sket.

Det ærede Medlem Hr. Aksel Møller talte om at opgive Loftet paa de 2 000 Kr., et Spørgsmaal, der ogsaa siden blev fremdraget af det ærede Medlem Fru Kirsten Gloerfelt-Tarp, som dog kun vilde have Beløbet hævet til 3 000 Kr. Jeg skal herom sige, at dette for det første vilde være ret kostbart, men dernæst gøre den generelle Bemærkning, at jeg tror, at man skal være forsigtig hermed. Jeg har i min Fremsettelsestale erkendt, at de 2 000 Kr. utvivlsomt ligger i Underkanten af, hvad en fuld Hushjælp koster, men maa gøre to principielle Bemærkninger. For det første er det ingenlunde altid saadan, at man i de Hjem, hvor Hustruen har et Selverhverv, har en fuld Hushjælp mere end man ellers vilde have haft. Man kan til syvende og sidst aldrig sige, hvor meget Hushjælp man skal have mere, naar Hustruen har Selverhverv, end naar hun ikke har det; det er jo meget forskelligt. En anden Betragtning, jeg vil fremføre, er den, at det, vi her gennemfører, trods alt er en Særlovgivning, nemlig for det Tilfælde, hvor Hustruens Arbejde falder uden for Hjemmet. Der er Mængder af Tilfælde, hvor Hustruen har Arbejde, ogsaa af erhvervsmæssig Karakter, som falder inden for Hjemmet eller den til Hjemmet knyttede Bedrift, og hvis man gaar alt for vidt med Fradrag i de Tilfælde, hvor det erhvervsmæssige Arbejde ligger uden for Hjemmet, kommer man meget let til at gøre Uret mod de mange, hvor det erhvervsmæssige Arbejde falder inden for Hjemmet eller den til Hjemmet knyttede Bedrift. Derfor tror jeg, vi skal gaa lidt sagte paa dette Omraade; ellers vil Klagerne